

• ГУМОРЕСКА

Феєрверк

НАЧАЛЬНИК виборчого штабу партії «Хай зійде сонце!» Олег Павлович Тулиголова вранці зібрав, як він говорив, усі бойові багнети. Це були сольні співаки, танцюристи, артисти різних жанрів і не зовсім тверезі піротехніки. Для всіх їх вибори – це «жнва». Тут вони косять і молочать долари, євро, гривні, агітуючи за найкращих, найдостойніших, найчесніших, най-най і ще раз най...

– Сьогодні ми широким фронтом наступаємо на Соколине, Мокру Балку і Ріпки... Це останні два села і хутір на межі Зозулинського району. Відразу – вперед! До сусіднього району.

– У Ріпки можна не їхати, – зауважив представник місцевої влади, який був головою районного партійного осередку і супроводжував агітаторів.

– Це ж чого? – здивувався Тулиголова.

– Так там тільки два діди і три баби залишилося. Хутір вигибає...

– Ну-ну! – грізно глянув на однопартійця Олег Павлович. – Що це за песимізм?! Лідер нашої партії закликає: «Хай зійде сонце над кожною оселею!». Ці слова написані на наших партійних знаменах. Два діди чи три баби живе у Ріпках – не має значення. Нехай вони вірять: коли ми прийдемо до влади в місцевих радах, то в Ріпках буде не три баби, а в десять разів більше! Зрозуміло? То до роботи!

Десь під обід у Ріпках заревли автомобілі. Зупинилися на вигоні, що заріс густим споришем.

– Де тут у вас клуб? – запитали у баби Марини, яка підійшла до прибулих: мо', внук із Києва з друзями пригуркотів.

– Отам був, – показала сухою палицею баба. – Минулої зими спалили.

– Хто? – здивувалися артисти.

– Та ми самі й спалили. Зима була морозна. Ані вугля, ані дров ніхто не дає. То клуб і пустили на дрова. Він уже й так розвалюватися почав. Бо там годів із десять тільки шурі й розкошували.

– Так, – сказали техніки, – спорудимо сцену на вигоні.

– Бабцю, передайте всім жителям села, що увечері для вас буде концерт. Артисти до вас зі столиці приїхали, – попросив представник місцевої влади.

– Господи! – перехрестилася баба Марина. – Це не к добру. Мабуть, знову ціни на цукор, хліб та олію підвищать.

Заспокоїв її тільки дід Микола: – Це, Марино, перед виборами. Я узнавав. Партія «Хай зійде сонце!» приїхала агітувати. Щоб ми віддали голоси на виборах за неї та її кандидатів.

– А гречку не привезли? – поцікавилася баба Надя.

– Питав. Кажуть, що обоз із продовольством відстав. Під'їде пізніше.

– А що, сонце без партії тепер не

Запита́ннечка

• Чому жоден виборець ще не вкинув пакет гречки в урну для голосування?

• Чи можна тих, хто залазить у державну кишеню, вважати кишеньковими злодіями?

Отписки-самописки

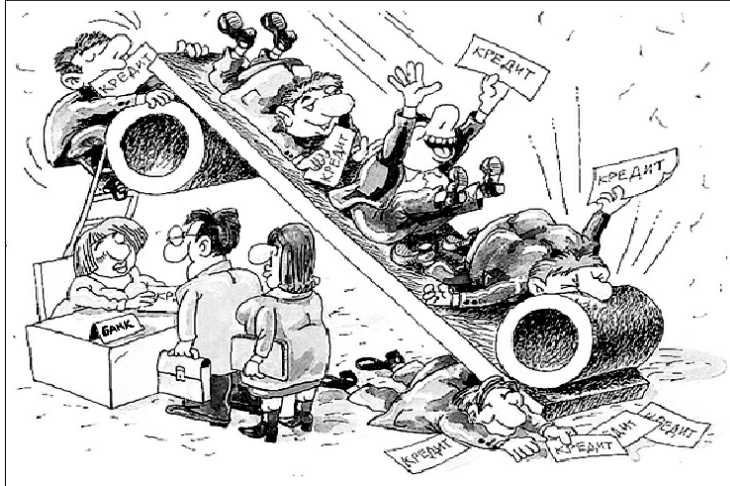
ВІКАРНЯ.
ПЕРШОГЛАСНИК.
СИДЯЧА ПІСНЯ.
СКРЕГОТАТИ ГУБАМИ.
СЛАВОБЛУДДА.

Василь МОМОТЮК.
Чернівецька обл.

Маленькі хитроці

Не поспішайте викидати використані гірчичники. Папір вам стане в нагоді при написанні записок і навіть листів, а залишки гірчиці можна додати до готових пельменів.

Мал. Валентина ДРУЖИНИНА.

Народні усмішки

Сімейна сварка.

– Це ж яким я дурнем був, що на тобі одружився!

– Це ж якою я була дурепою, що вийшли за тебе заміж!

– Он як?! Ну, тепер зрозуміло, чому ми зійшлися...

Один мужик розповідає приятелю:

– Серед ночі згадав, що той, хто захворів на коронавірус, утрачає смаки й запахи. Швиденько побіг на кухню, відрізав шмат домашньої

ковбаски, свіжого огірочка, запашного хлібчика, налив холодної горілочки і терміново зробив тест!

У розпал робочого дня в офіс фірми забігають озброєні люди і грізно кричать:

– Це пограбування! Всім лягти й не рухатися!

Головний бухгалтер фірми, слухняно лягаючи на підлогу, тихенько шепче:

– Ф-фу! Слава Богу! Слава Богу! Тепер можна буде все списати...

• БУВАЛЬЩИНА

«Чортяча арифметика»

СТЕПАН вирішив поставити від вулиці металеву огорожу біля нової хати. Узав свою улюблену десятиметрову матер'яну рулетку і поміряв «парадну» довжину. Уклалася рулетка рівно три рази. Три помножив на десять і отримав тридцять метрів. Вирішив зробити півтораметрові секції. Тридцять розділив на півтора – вийшло 20 секцій. Замовив, привіз.

Почав установлювати – дві секції зайві! Знову перемеряв – 30 метрів! Замеряв кожну секцію – півтора метра! Степан ледве не збожеволів. Умочив голову в діжку з водою, аби вона трохи прохолола. Аж тут сусід – учитель математики – нахопився:

– Важко на похмілля? – питає.

– Яке там похмілля, – зітхнув Степан. – Займаюсь чортячою арифметикою. Кінці з кінцями не сходяться.

– Зараз зійдуться, – запевнив сусід.

Він заміряв рулеткою довжину ділянки, де має стояти огорожа. Вийшло тридцять метрів. Поділив на півтора метра – ширину секції. Вийшло двадцять. А чому ж дві секції зайві? Очі в сусіда почали сходитися рогом. Він перекрестився і теж умочив голову в діжку з водою.

– Що це тут у вас за катавасія? – вийшла з хати теща.

– От ще ви скажіть: тричі по десять метрів – скільки буде? – запитав очманілий Степан.

– Тридцять, – відповіла теща.

– Тридцять поділити на півтора метра – скільки буде?

– Двадцять.

– Так чого ж дві секції огорожі зайві? – звів до неба руки Степан.

Теща дещо зніяковіла, а потім бухнула на коліна:

– Сповідуюсь, як на духу. Я твою рулетку ненароком облила фарбою. А щоб ти не сердився, метр пофарбованого вирізала і зшила рулетку докупил... Вибач!

Узята і вчителя математики почали потроху просвітлюватись збранілі очі...

Роман КРИКУН.
Запорізька обл.

• БАЙКИ

Із уяви й природи про городні культури

Оригінальність

Хвалилась Дина Кавунові: «У мене модний колір крові!».

Застереження

Капусту Огірок Застерігав стократ: «Гляди, сусідко, – ох, потрапиш у салат!..»

Розрада

Буряка колись розрадив Хвоц:

«Не журись – я не потраплю в борщ!».

Мрія

«Була б я, – каже Морква, – Пастернакова, а хто той Пастернак – мені однаково».

Зарозумілість

Запишалась Цибулина у вінку: «Та куди тепер до мене Часнику!».

Приймачище

Кукіль – нахаба й капосник великий, хоч і рідня культурної Гвоздики, коли пристав у прийми до Пшениці – гіркими з неї стали паляниці...
Гриць ГАЙОВИЙ.
Чернівецька обл.

БАЛАДА

(грибна передвиборна)

Повний кошачок грибів Вполювать Василь зумів. Довелося всякі брати, Бо не вмів їх розрізняти. Результати його праці Такі самі грибознавці Оцінили так, як слід: Спожили все на обід. Після того лиш один Врятувався від біди... Нагадать про цю пригоду Маю нині я нагоду, Коли в кошк претендентів Влізла сотня опонентів. Що на фініші їх жде, Грибоїд живий зна те.

Юрій БЕРЕЗА.
м. Рівне.

Думки вголос

Легенду про те, що людина не може жити без роботи, вигадали ті, хто ніколи не працював, для тих, хто ніколи нормально не відпочивав.

Совість вигадали злі люди, аби вона мучила добрих людей.

Всяка всячина

Найліпший спосіб проснутися знаменитим – це заснути знаменитим.

Анкета: «Чи маєте ви судимість? Якщо ні – чому?»

Мал. Руслана БОГУША.

Архів "зорянського" гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

